For Freedom and Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

NO. 189

National and International Circulation

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, THURSDAY MORNING, OCTOBER 1, 1970

ŠTEV. LXVIII — VOL. LXVIII

France Gorse 7-25-1
c/o Studia Slovenica
P.O. Box 232
New York, N.Y.
10032

Komunisti ponekod še povečujejo svoje moči

Ko se komunizem notranje razkraja, zgublja svojo udarnost v medsebojnih sporih in prepirih klik ter struj, ponekod še vedno napreduje.

WASHINGTON, D.C. — Ob nevarnosti, da bo v Čilu izbran za predsednika republike javni častivec Fidela Castra in Kube dr. Allende, razpravljajo v odgovornih krogih zopet nekaj več o komunistični nevarnosti, o kateri se je v zadnjih letih govorilo sorazmerno manj. Pri teh razpravljanjih opozarjajo na vrsto dejstev, ki je prav, da jih vemo.

V svobodni Evropi so komunisti doslej sodelovali v vladi le na Finskem, sedaj bodo postali del vladne koalicije tudi na Švedskem, kjer so socialisti pri zadnjih volitvah v parlamentu izgubili večino. Za levico pomeni to dejansko poraz, ki pa je za komuniste trenutno koristen.

Komunistična partija je močna v Italiji, kjer je pri volitvah l. 1968 dobila 26.9% vseh oddanih glasov. Močna je tudi v Franciji, kjer je pri zadnjih volitvah zbrala 21.3% glasov. Na Japonskem komunisti ne pomenijo veliko, vendar je število njihovih poslancev v parlamentu porastlo od 4 na 14! V Indiji so postali "moskovski" komunisti del zmagovite koalicije Indire Gandhi v državi Kerali pretekli mesec. Ta se opira na nje tudi v osrednjem parlamentu in napoveduje sodelovanje z "moskovskimi" komunisti tudi v osrednji vladi in pri bodočih glavnih volitvah.

Napredek komunističnih partij v raznih delih sveta je še omejen. V državah svobodne Evrope imajo slabe izglede, da bi bili sprejeti v kako vlado, na Japonskem kot stranka in politična sila v parlamentu komaj kaj pomenijo. V Indiji utegnejo v sodelovanju z Indiro Gandhi res dobiti na moči in vplivu, toda odločilno besedo bo še vedno ohranila ta. Komunisti v Indiji so razdeljeni med "moskovske" in "kitajske" ter se med seboj hudo grizejo. Podoben je položaj v Indoneziji, kjer je vlada Suharta Komunistično partijo skoraj zdrobila. V arabskem svetu komunizem ni pognal globljih korenin, tam je vplivna le Sovjetska zveza. Podoben je položaj v Afriki. Najboljše izglede na uspeh ima komunizem danes v Latinski Ameriki, kjer so gospodarske in socialne razmere take, da ponekod naravnost silijo k uporu.

Zmanjšanje armade ZDA

WASHINGTON, D.C. — Obrambni tajnik je objavil, da bo tekom enega leta armada ZDA razpustila še tri svoje divizije, s čimer bo njihovo število padlo na 13 in pol, najmanjše v zadnjih 10 letih.

Vremenski prerok pravi:

Večinoma sončno in milo. Najvišja temperatura okoli 65.

Izraelci odkrivajo 'luknje' v dogovoru Husein-Arafat

JERUZALEM, Izrael. — Izraelska vlada je že odkrila nekaj "lukenj" v dogovoru, ki sta ga preteklo nedeljo sklenila kralj Husein in gverilski voditelj Arafat o položaju gverilskih čet v Jordaniji.

Sporazum dovoljuje gverilcem, da brez ozira na jordanijsko državo lahko napadajo Izrael. Sporazum sicer poudarja jordanijsko suvereniteto, toda govori obenem o "svobodnih conah", kjer so gverilci neodvisni od vpliva jordanijske javne uprave. To je — tako trdijo Izraelci — točno tisto, kar je bilo v Libanonu. Tudi tam so bile "svobodne cone", kjer so gverilci lahko počenjali, kar so hoteli, kar je prisililo izraelske oborožene sile, da so uničile vse te svobodne cone na libanonskem ozemlju.

Izrael je dalje odkril, da Irak in Sirija nista podpisala sporazuma, torej ne jamčita zanj. Zato lahko po mili volji podpirata gverilce in sodelujeta z njimi na jordanijskem ozemlju celo proti volji jordanijske vlade.

Najbolj jezi Izraelce zadnji paragraf v dogovoru, ki v njem arabske države prevzemajo obvezo, da bodo podpirale gverilce pri osvoboditvi Palestine, kar je v očitnem nasprotju z vso vsebino dogovora.

Republikanci se na Jugu počasi uveljavljajo

BILOXI, Miss. — Ko je zadnjič guverner Arkansasa W. Rockefeller odprl tu konferenco guvernerjev južnih držav, so časnikarji opozorili na dejstvo, da leta 1962 na taki konferenci ni bilo nobenega republikanca med 17 guvernerji. Letos jih je bilo sedem!

Nekateri navdušeni republikanci na Jugu napovedujejo, da bodo pri letošnjih volitvah zmagali republikanski guvernerski kandidati v državah Tennessee, Teksas in J. Karolina. Če zmagajo le v dveh od teh, bodo na taki guvernerski konferenci prihodnje leto imeli republikanci večino, prvič v zgodovini obstoja ZDA!

Osvobodilna fronta v Čilu se pripravlja na prevzem oblasti

CLEVELAND, O. — Čilska Ljudska unija — tako se namreč uradno imenuje čilska OF — se kar pridno pripravlja na prevzem oblasti, kakor da bi se ji med tem ne moglo nič zgoditi. Pri tem rabi znano komunistično metodo zakulisnih pritiskov. Na zunaj je čisto mirna, za kulisami pa njeni agentje pritiskajo na vse, kar bi levičarje lahko ovirali pri izvajanju njihovih načrtov.

Na muho so vzeli predvsem televizijo. Pritiskajo na vse uradnike, ki imajo pri televiziji odločilno besedo, naj se jim podajo. Na glavnega ravnatelja so menda tako hudo pritisnili, da bo baje odstopil in se preselil v tujino. Bo torej med prvimi političnimi begunci iz Čila. Pritisk na radio ni tako hud, pač pa so že vsa uredništva pod pritiskom. Levičarji hočejo na vsak način postati lastniki glavnih listov v glavnem mestu. Pogajanja za glavni popoldanski dnevnik so menda že pred zaključkom. Sedaj stopnjujejo pritisk na dnevnik "El Mercurio". Tam so komunisti nahujskali delavsko unijo, da hoče kupiti dnevnik, drugače bo že poskrbela, da list ne bo mogel izhajati.

Ljudska unija pri tem kopira taktiko bivšega argentinskega diktatorja Perona. Hoče po isti pot priti do listov kot argentinski diktator. Sicer tudi Peron ni iznašel te metode. So jo poznali komunisti že pod Leninovim režimom v Moskvi. Tudi tam so vpregli levičarsko usmerjene delavske organizacije, da so hodile zanje po kostanj v ogenj. Prvi klasični zgled, kako je to treba organizirati, je moskovska javnost videla v nasilnem prevzemu po komunistih vodilnega dnevnika "Ruskoje slovo". Po tem kopitu je rdeči režim postopal tudi v vseh drugih slučajih.

Komunisti imajo verjetno že narejene načrte, kako bodo na podoben način prišli do radija, televizije in tiska tudi v drugih državah Latinske Amerike, ko "bodo dozorele razmere". Nerazumljivo je le, da v nobeni državi še niso protikomunisti strnili svojih vrst in se postavili po robu komunističnim nakanam.

Nixonov sprejem v Beogradu včeraj prijazen, pa umirjen

Včeraj je priletel iz Napolija v Italiji predsednik ZDA Richard M. Nixon v Beograd. Predsednik Tito ga je sprejel na letališču, nato pa sta se v avtomobilu skupaj peljala v mesto. Ob poti so ju ljudje pozdravljali in mahali z jugoslovanskimi in ameriškimi zastavicami, vendar je bilo vse "umirjeno", brez navdušenja, ki so ga lani pokazali Nixonu Romuni ob njegovem obisku v Bukarešti.

BEOGRAD, SFRJ. — Predsednik ZDA R. M. Nixon je s svojo ženo in spremstvom priletel na tukajšnje letališče, kjer ga je pričakal in sprejel predsednik Tito s soprogo Jovanko. Bil je to prvi obisk kakega predsednika ZDA v Jugoslaviji v vsej dobi njenega polstoletnega obstoja. Kljub temu ga ni prišlo pozdravit in gledat niti toliko ljudi kot astronavte, ko so ti obiskali Beograd. Predsednik Nixon je opustil na letališču predvideni govor, ker ni bilo urejeno za njegov prenos po jugoslovanski televiziji. Tako sta se gost in gostitelj takoj spravila v odprt avtomobil in se v sprevodu peljala 17 km daleč v mesto. Ceste so bile zastražene, ob njih je bilo ponekod več, ponekod manj ljudi, zlasti šolskih otrok, ki so mahali z jugoslovanskimi in ameriškimi zastavicami v pozdrav Titu in njegovemu gostu. Zvečer je bil slavnostni državni obed v čast ameriškega predsednika.

Pri slavnostni večerji sta predsednik SFRJ Josip Broz Tito in predsednik ZDA Richard M. Nixon izmenjala napitnici. **Tito je dejal,** da so njegovi pogledi na najnevarnejši ognjišči spora — Vietnam in Srednji vzhod — znani. Ljudje teh predelov so izročeni hudim preskušnjam in trpljenju, mir na svetu varnost nas vseh sta ogrožena, je nato razlagal Tito in poudaril: Naše stališče je vedno bilo, da sta konec intervencije vseh tujih sil in zavarovanje zakonitih pravic ljudstev teh dežel do polne neodvisnosti in svobodnega razvoja brez kakršnegakoli tujega vmešavanja glavna pogoja za resničen sporazum... Širši mir ne more sloneti dolgo na manjših vojnah in mednarodno sodelovanje ne more biti pospeševano na temelju monopolov ali odklanjanju zakonitih pravic drugih dežel in ljudstev... Mi ne moremo ustvariti trdnega sistema evropske varnosti v stalno razdeljeni Evropi... Mi smo neposredno zainteresirani v obnovi miru na Srednjem vzhodu, ki je tako blizu nas, prav tako kot v spremenitvi Sredozemskega morja v morje miru in mirnega sodelovanja, kjer bodo pravice in koristi narodov, ki žive na njegovih obalah, v celoti spoštovane."

Predsednik Nixon je v svoji napitnici pozdravil Jugoslavijo in njeno neodvisno pot v mednarodni politiki in dejal tudi drugim državam vzhodne Evrope "vi ste lahko naši prijatelji, ne da bi bili sovražniki kogarkoli". Poudaril je: Naš edini smoter na Srednjem vzhodu in v Vietnamu ter tudi povsod drugod na svetu je pomagati zagotoviti ljudstvom in državam življenje v miru in možnost gradnje lastnega življenja v soglasju z lastnimi željami ob potrebnem upoštevanju drugih. Mi smo proti politiki sil izven področij, katerih cilj je dosečt enostransko korist ali prevladujoč vpliv... V Evropi smo pripravljeni v sodelovanju z drugimi pomagati pri odstranjevanju razdeljenosti kontinenta, pri zmanjševanju vojaškega soočevanja in pri razvijanju polne vrste gospodarskih, kulturnih in človečanskih stikov z vsako državo v Evropi."

Po svojem prihodu v Beograd je predsednik Nixon odšel k spomeniku Neznanega vojaka na Avali in tam položil venec. Malo pred mrakom se je nepričakovano podal v mesto in doživel navdušen sprejem. Predsednik ZDA je segal v roke ljudem, ki so ga navdušeno pozdravljali in na njegove klice "Viva Jugoslavia!" odgovarjal s klici "Viva America!" in "Nixon, Nixon, Nixon!" Ta nepričakovan in neorganiziran obisk mesta je pokazal, kaj Beograd resnično misli in čuti o Ameriki. Uradni sprejem in sprevod sta bila pripravljena in zato "umirjeno prisrčna", pa brez posebnega navdušenja.

Zanimivo je, da se kljub pozivu Socialistične zveze delovnega ljudstva Jugoslavije in radia ter televizije ljudje niso v večjem številu udeležili Nixonovega sprejema, saj je to bila končno edinstvena priložnost videti predsednika ZDA, dežele, ki je Jugoslaviji dala gospodarsko in vojaško pomoč v letih po drugi svetovni vojni posebno v letih po izključitvi iz Kominforme v skupni vrednosti preko 4 bilijone dolarjev. Navdušen sprejem Nixona na cesti, ko je ta prišel nenadno, kaže, da se ljudje nemara niso marali udeležiti uradnega sprejema, ki ga je pripravila vlada, katere ne marajo. Na ceste niso šli, četudi je bil v sprevodu poleg predsednika ZDA tudi Tito!

Včeraj sta se predsednik Nixon in predsednik Tito razgovarjala nekako eno uro, glavni razgovori pa so določeni za danes. Obe napitnici pri sinočnji slavnostni večerji kažeta kar dobro na vsebino razgovorov: Vietnam, Srednji vzhod, razdeljena Evropa, mir v Sredozemlju in nevmešavanje držav v tuje države. Tu je v ospredju brez dvoma Brežnjeva doktrina o omejeni suvernosti socialističnih držav, s katero Moskva opravičuje svojo zasedbo Češkoslovaške avgusta 1968 in pred rabo katere proti Jugoslaviji niso prav gotovi ne v Beogradu, ne v Zagrebu in v Ljubljani.

Predsednik Nixon bo obiskal poleg Beograda tudi Zagreb in Titov rojstni kraj Kumrovec, ne bo pa šel v Slovenijo. Jutri se bo iz Jugoslavije podal v Španijo na razgovor s Francom. Sledil bo kratek obisk v Londonu, nato pa daljši na Irskem, kjer se bo Nixon razgovarjal z vodjo ameriške delegacije pri razgovorih o Vietnamu v Parizu D. Brucem. V ponedeljek bo predsednik Nixon spet doma v Washingtonu.

Integracijo že, toda ne s prevažanjem šolarjev

WASHINGTON, D.C. — Zvezna vlada bi rada dosegla večjo integracijo v šolah po vsej deželi, toda upira se prevažanju šolarjev z busi, ker se dobro zaveda, da narod tega ne mara.

Kdo naj bo naslednik umrlega egiptskega diktatorja Naserja?

CLEVELAND, O. — S tem vprašanjem se ne mučijo le v Kairu, ampak po vsem svetu. Od Naserjevega naslednika bo namreč odvisno, kdaj bomo prišli do miru v arabskem svetu in kakšen mir bo. Odgovor na gornje vprašanje je lahek, kot je bil po smrti še vsakega diktatorja: vsaj v začetku nihče. Redek je namreč diktator, ki bi sam sebi določil naslednika. V najboljšem slučaju imenuje kolektivno nasledstvo, kot ga je na primer v Jugoslaviji imenoval kralj Aleksander. Nobenih vesti ni, da bi bil Naser izbral naslednika, saj mu njegova leta še niso napovedovala zgodnje smrti. Odgovor 'nihče' je utemeljen še z druge plati. Naser ni trpel, da bi poleg njega še kdo kaj pomenil v egiptovski politiki. Poznal je dobro svoje sodelavce in vedel, da so Egipčani, t. j. da je njihovo veselje, da se med seboj trejo in prepirajo, delo pa zanemarjajo.

Država vendar ne more ostati brez vodstva. Odkod ga bo politično valovanje v Egiptu vzelo? Trije so do sedaj viri: politične struje iz dobe pred Naserjem, vojaški krogi in pa uradna stranka Arabska socialistična unija.

Politične struje iz dobe pred Naserjem še niso izumrle, čeprav jim je Naser hudo stopal na prste. V te struje verujejo vsi tisti, ki z Naserjevim režimom niso zadovoljni ali pa, ki jim je Naser pobral privilegije. Vsi pristaši teh struj so fanatični muslimani in arabski nacionalisti, ki imajo precej vpliva na egiptovski starejši rod, ki se praviloma nikoli ne kaže na ulicah. Politično se te struje ni niso udejstovale, verjetno pa je, da bodo sedaj poskusile svojo srečo, kadar pride trenutek, ki se jim zdi ugoden. V sedanji nasledstveni krizi ti ostanki starih časov ne bodo igrali nobene pomembne vloge.

Vojaški krogi so druga pesem. Na zunaj niso pokazali, da jih politika briga, za kulisami so pa zanjo kazali dosti zanimanja in se tudi niso bali kritizirati Naserja. Ko so spomladi začeli arabski gverilci napadati izraelsko mejo, je izraelsko vojno letalstvo takoj ostro odgovorilo ob Suezu. Uničilo je skoraj vse egiptovske obrambne postojanke na prekopu. Ko so izraelska letala napadla kraje zahodno od prekopa, so tam sejala smrt med vojaki in civilisti. Trdijo, da je v mesecih maju, juniju in juliju zgubilo na egiptski strani življenje okoli 10,000 ljudi na mesec, večinoma vojakov. To je tako razburilo vojaške kroge, da so zagrozili Naserju z odporom.

Naser se je pobotal z njimi in imenoval 9-članski oficirski odbor, ki naj ima svojo besedo pri usmerjanju vojskovanja. Seveda je začel takoj izigravati člane odbora drugega proti drugemu in tako odbor ni nikoli prišel do prave veljave. Morda vse skupaj ni bilo ravno tako točno, kot je bilo govorjeno, nekaj bo na tem že resnice, saj je Naser moral pogosto menjati sestavo vodstva narodne obrambe. Vsekakor si lahko predstavljamo, da bodo vojaški krogi hoteli sedaj imeti svojo besedo pri določanju politike.

Tretji vir: Arabska socialistična unija je bila sicer ustanovljena, da bodi Naserjeva propagandna trobenta, toda letošnje poletje se je postavila po robu in tako "živahno" razpravljala z Naserjem, da ji diktator ni mogel čisto zapreti ust. Tudi o tem je bilo dosti govora v diplomatskem svetu. V tisku, radiju in na televiziji o teh "internih" zadevah egiptovske politike ni bilo glasu.

Da bi katera med tremi skupinami dobila že prvi dan vso oblast, je težko verjeti. Priti bo moralo do kompromisov, kar bo vodilo v kolektivno vodstvo, ki bo pa morda prehodnega značaja kot vsa kolektivna vodstva. Sovjetski politbiro je v tem pogledu izjema od pravila, ki se je pa tudi rodila iz hudih notranjih bojev in trenj v sovjetskih vrhovih.

Iz Clevelanda in okolice

Cleveland bi rad kupil Army Tank Plant—

Ko se je General Services Administration (GSA) odločila, da proda 224 akrov površine, na kateri je Army Tank Plant poleg Hopkins letališča, se je mesto Cleveland le odločilo, da poskusi to zemljo kupiti po ugodni ceni. Najprej jo je hotelo dobiti zastonj, pa ni uspelo.

Iz bolnišnice—

Ga. Regina Perona, roj. Kosec, 1466 E. 185 St., se je vrnila iz bolnišnice in se zahvaljuje za obiske, darila in pozdrave.

Kdo je izgubil ključe?—

Na E. 66 St. in Bliss Avenue so bili najdeni ključi. Kdor jih je izgubil, naj kliče 431-6631.

Zadušnica—

V ponedeljek, 5. okt., bo v cerkvi Marije Vnebovzete ob 8.30 zjutraj sv. maša za pok. Clarence H. Segulin ob 1. obletnici smrti.

Kegljači pozor!—

Slov. športni klub opozarja vse, da je zadnji dan za prijave k letošnjemu kegljaškemu tekmovanju v torek, 6. oktobra. Tekmovanje se bo začelo 18. oktobra. Za prijave kličite Marijo Melaher, 881-2641, ali pa Pepco Kamin, 391-7106.

Zadnje vesti

KAIRO, ZAR. — Na pogreb umrlega predsednika Naserja je prišlo po uradnih cenitvah v glavno mesto okoli 3 milijone ljudi. Krsto s truplom pokojnika je ponesel iz Kubeh republikanske paleče, kjer je bil pokojni na mrtvaškem odru, v pogrebni sprevod helikopter.

AMAN, Jord. — Življenje v glavnem mestu se počasi vrača v stari tir. Vojska in gverilci so se pod nadzorom posebne arabske komisije začeli umikati iz Amana. Gverilci so včeraj trdili, da je vojska napadla njihove postojanke v severni Jordaniji pri mestih Irbid in Ramtha. Komisija pod vodstvom predsednika tunizijske vlade je izjavila, da poteka izvajanje dogovora med Huseinom in Arafatom v redu in brez večjih motenj.

LONDON, Vel. Brit. — Potem ko so bili iz Jordanije zadnji potniki ugrabljenih potniških letal, je včeraj britansko letalo naložilo tu Lejilo Kadeh, nato pa pobralo še tri palestinske komandose, zaprte v Nemčiji, in tri zaprte v Švici ter jih odpeljalo v Kairo, kamor so prileteli še pred pogrebom Naserja.

SAIGON, J. Viet. — Vrhovni poveljnik ameriških čet v Vietnamu gen. C. Abrams je včeraj nenadno zbolel in je moral v bolnišnico. Poleg neke infekcije se ga je lotila tudi rahla pljučnica. — V preteklem tednu je bilo v bojevanju v Južnem Vietnamu mrtvih 63 ameriških vojakov. Monsumsko deževje je prisililo zavezniške čete, da so zaradi težavne oskrbe izpraznile nekatere postojanke ob meji Laosa, med njimi O'Reilly.

PEIPING, Kit. — Tu slave danes 21. obletnico ustanovitve Ljudske republike Kitajske. Obrambni minister in prvi namestnik Mao-Tsetunga Lin Piao je v svojem govoru napadal "ameriški imperializem" in pozival narode, naj se vključijo v boj protinjemu.

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:
$16.00 na leto; $8.00 za pol leta; $5.00 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
$18.00 na leto; $9.00 za pol leta; $5.50 za 3 mesece
Petkova izdaja $5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
$16.00 per year; $8.00 for 6 months; $5.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
$18.00 per year; $9.00 for 6 months; $5.50 for 3 months
Friday edition $5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83 No. 189 Thursday, Oct. 1, 1970

Naserjeva smrt škoda za svetovni mir

Smrt predsednika Združene arabske republike Gamala Abdela Naserja v ponedeljek je iznenadila njegovo domovino in ves ostali svet, četudi je bilo znano, da Naserjevo zdravje ni najboljše. Ko žalujejo Egipt, večina arabskega in dober del ostalega sveta za umrlim, se svet sprašuje, kakšne bodo posledice njegove smrti v Egiptu, kakšne na Srednjem vzhodu in v mednarodni politiki na splošno.

Za pravilno in stvarno presojo Naserja in njegovega vpliva na svet je potreben pregled njegove vlade in njegovega dela. Nastopil je kot mlad polkovnik na čelu zarote, ki je končala zanikrno in podkupljivo vlado kralja Faruka julija 1952 in kralja samega pognala iz Egipta. Nova revolucionarna vlada, na katere čelu je bil v začetku uradno gen. Mohamed Nagib, je napovedala socialne in gospodarske reforme, ki naj Egiptu pomagajo k napredku in izboljšanju življenja njegovih revnih množic.

Reforme naj bi okrepile Egipt na znotraj, pa tudi na zunaj in mu dale možnost za uspešen vojaški nastop proti Izraelu, v boju, v katerem je ob samem nastanku Izraela Egipt doživel hud vojaški poraz. Za ta poraz so zarotniki dolžili kralja Faruka in njegov režim, ki ni poskrbel za dovolj močne in izvežbane oborožene sile. Faruku do teh ni bilo, ker se je zanašal na Veliko Britanijo, ki je bila kot gospodarica Sueškega prekopa odgovorna tudi za varnost Egipta na zunaj.

Naser in njegovi tovariši v zaroti so bili hudi nacionalisti, vneti za napredek Egipta in vsega arabskega sveta. Njih cilj je bila združitev arabskega sveta pod vodstvom Egipta, obnova nekdanje arabske slave in moči. Razvili so uspešno propagando posebno med arabsko mladino in jo potegnili za seboj v boj za iste cilje.

Naserjev pogumen in odločen nastop proti Angležem v sporu zaradi Sueza je dvignil njegov ugled v vsem arabskem svetu. Ta je začel v njem gledati svojega pogumnega vodnika in junaka. Britansko-francosko-izraelski nastop proti Egiptu jeseni 1956 bi bil napravil temu skoraj nagli konec. Naserjeve vojske so bile poražene kljub velikim množinam orožja, ki so ga dobile iz Sovjetske zveze.

Tedaj sta Naserja in njegov ugled rešila Amerika in Rusija, ki sta skupno nastopili v njegovo varstvo in pritisnili na Britanijo, Francijo in Izrael, da so se umaknili z zavzetega ozemlja Egipta. Pod pokroviteljstvom ZN je bil očiščen Sueški prekop in obnovljen promet po njem. Naserjev ugled je bil večji kot preje, ko je arabskemu svetu pokazal, kako zna vojaški poraz spremeniti v politično zmago. Seveda je to povečalo tudi Naserjevo lastno samozavest in samozaupanje. Trudil se je za uveljavitev svojega ugleda in moči v ostalih arabskih državah, pa pri tem naletel na odpor tako v Tuniziji, kot v Iraku in posebej še v Savdski Arabiji. Ti spori so škodovali Naserjevemu ugledu, pa zavrli tudi rast njegovega panarabskega gibanja.

Naser je Egipt združil s Sirijo in Jemenom v Združeno arabsko republiko, pa po kratki dobi moral Siriji vrniti neodvisnost, med tem ko je v Jemenu posegel v tamkajšnjo državljansko vojno, ko se je del oficirjev dvignil proti kralju Al Badru in njegovi vladi. Naser se je več let napenjal in trošil egiptske sile za zmago republikancev v Jemenu. Ni mu uspelo, ker je savdski kralj Fejsal prav tako vztrajno podpiral nasprotno stran, da ne bi dobil Naserja za svojega soseda v Arabiji.

Egipt je to izčrpavalo, pa škodovalo tudi njegovemu ugledu. Naserjevi nasprotniki so namreč opozarjali na nasilja, oblastnost in brezobzirnost, ki so jo kazale Naserjeve čete v Jemenu, pa kljub vsej svoji boljši opremi in podpori letalstva niso mogle doseči zmage.

Odločilni udarec je dobil Naserjev ugled in vpliv v arabskem svetu v junijski vojni 1967. Arabski svet se je na njo pripravljal s tolikim samozaupanjem in prepričanjem o zmagi, da je končno verjel lastni propagandi. Učinek popolnega poraza je bil tem večji, tem uničujočejši. Naser je spoznal razpoloženje in je spretno ponudil sam svoj odstop, potem ko je prevzel vso odgovornost za poraz v vojni. Egipt je odstop odklonil in Naser je obljubil, da bo poraz popravil. Ni imel sreče kot leta 1956. Vendar je pridobil Moskvo za to, da mu je nadomestila izgubljeno orožje in obnovila ter še okrepila egiptske oborožene sile.

Naserjev poskus lansko pomlad pripraviti Izrael k umiku z izčrpujočim vojskovanjem ob Sueškem prekopu se je nesrečno končal, ko je izraelsko letalstvo začelo napadati notranjost Egipta. Sovjeti so ga prišli reševat z novimi protiletalskimi raketami in lastnim moštvom za nje. Postopno je Naser spoznaval, da arabski svet z Egiptom na čelu ni sposoben za uspešen vojaški nastop proti Izraelu, zato se je odločil za čakanje in začasno pomiritev Srednjega vzhoda, ki bi utegnila tudi spremeniti sedanje odnose sil in zavezništva. Sprejel je ameriški predlog in pristal na obnovo premirja in razgovorov.

Razgovori so zašli v težave, Izrael se je umaknil od njih, pa vendar je obstojalo upanje, da bodo obnovljeni, ko se pomiri jordanijska kriza in bodo gverilcem pristrežene peroti. Predno je bilo to doseženo, je Naser nenadno umrl. Minilo bo dva meseca, predno bo dobil naslednika in veliko vprašanje je, če bo imel ta voljo in dovolj ugleda, da bo sledil Naserjevo pot. Arabski svet se namreč še ni sprijaznil z obstojem Izraela in s pomiritvijo z njim, kot se je Naser, pa četudi je ta to storil samo začasno.

Naser se je povezal s Sovjetsko zvezo, ker jo je rabil, ker mu je obljubila pomoč in jo tudi dala. Pri tem ni bil noben komunist, nasprotno komunistom je trdo stopal na prste. Kljub močni odvisnosti od Sovjetije je skušal čuvati neodvisnost Egipta in imel vrata odprta za morebitni sporazum z Zahodom — ko bi mu to kazalo. To pot lahko ubere tudi njegov naslednik. Dokler ne bomo tega spoznali, ne moremo teže Naserjeve izgube stvarno premeriti, pa naj je trenutno še tako očitna.

BESEDA IZ NARODA

Zahvala Oltarnega društva pri Sv. Vidu

CLEVELAND, O. — Pravijo, da je hvaležnost lepa čednost, zato je prav, da se čimpreje javno zahvalimo dobrim faranom sv. Vida in vsem prijateljem našega Oltarnega društva za tako lepo udeležbo na našem kosilu v nedeljo, 20. septembra, v dvorani sv. Vida.

Najlepšo zahvalo naj prejmejo predvsem vse pridne pomočnice v kuhinji in strežnice v dvorani, da so bili naši gostje tako hitro, lepo in dobro postreženi.

Zahvaljujemo se tudi vsem radodarnim gospodinjam, ki so napekle toliko dobrega peciva in ga poklonile za ta dan. Hvala vsem, ki ste prispevale lepa darila, ki so jih srečni po prireditvi odnesli domov. Res, vse je bilo lepo pripravljeno in ljudstvo zadovoljno.

Naša topla zahvala naj velja tudi članicam Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete, ki so se našemu vabilu tako številno odzvale in prišle na naše kosilo. Kako lepo je, če tudi v društvenem življenju vlada sloga, naklonjenost, prijateljstvo. Bodite prepričane, drage članice fare Marije Vnebovzete, da Vam bomo ob priliki Vašo pozornost povrnile. In tudi članicam in udeležencem iz drugih fara. Vsem iskren Bog plačaj!

Posebej se želimo tudi zahvaliti pogrebnemu zavodu in prijaznemu g. Tony-ju za kritje stroškov tiskanja vstopnic in za čestitke. Hvala Tony!

Topla zahvala velja tudi Ameriški Domovini, ki je oglaševala naše kosilo. Vsaka slovenska družina bi morala biti naročena na ta naš dnevnik, da bi lepo napredoval in nam še dolgo prinašal vsakovrstne novice. To je naš edini slovenski dnevnik, podprimo ga!

Še enkrat vsem, ki ste pripomogli do tako lepega uspeha, iskren Bog plačaj! Naš gospod župnik bodo gotovo zelo veseli, ko mu bomo izročile ta lep dar za cerkev. Vsi farani naj bi pomagali, vsak po svoji moči, pa bo šlo, kljub precejšnjim težavam. Sedanji časi so boljši, se več zasluži, kot se je pred leti. Zato darujmo, podprimo našo lepo cerkev in šolo, bodimo ponosni na naše lepe cerkvene stavbe in ohranimo jih v dobrem stanju. Cerkve so bile vedno središče naselbine, v ponos vsakega kraja. Da bi bilo tudi pri nas v st. clairski naselbini tako!

Končno prav lepo vabim naše žene in dekleta, da pristopijo v naše Oltarno društvo, ki je edino, ki ves izkupiček od prireditev, od svojih prizadevanj in delovanj daruje za cerkev. Prijeten je občutek ob dobrih delih, samo ta bodo šla z nami.

Naj dostavim še društveno obvestilo, da bo naša prihodnja mesečna seja v nedeljo, 1. novembra 1970, ob dveh popoldne v šoli sv. Vida. Na tej seji bo podan obračun od našega kosila.

Drage članice, na svidenje na seji, do tedaj pa prisrčen pozdrav!

Za odbor:
Mary Otoničar

—o—

Občni zbor staršev Slovenske šole pri Sv. Vidu

CLEVELAND, O. — V nedeljo, 3. oktobra 1970, ob 3h popoldne se bo vršil v prostorih Slovenske šole pri Sv. Vidu letni občni zbor Odbora Staršev.

Obstoj Slovenske šole odvisi od sodelovanja pri tem odboru in delu, kakor tudi od zanimanja, ki ga slovenski ljudje pokažejo od te temeljne narodne ustanove.

Vsi starši so nujno vabljeni, da se občnega zbora udeleže in pomagajo pri vzdrževanju in usmerjanju šole.

Z žalostjo moremo ugotoviti, da imamo Slovenci v Ameriki veliko časa za zabavne, glasbene, politične, ljudsko-prosvetne, verske in športne programe, za narodno šolstvo, ki naj nam bi vsaj do neke mere zagotovilo, da ti programi ne ostanejo le na papirju, ker bo zmanjkalo ljudi, ki se bodo še zavedali narodne pripadnosti, pa ne najdemo časa.

Delati za narod, a pozabiti na mladino pomeni isto kakor konec zborov, časopisov, fara, iger, društev, bratskih zavarovalnic, radio oddaj, slovenske skupnosti in vsega, kar smo mi prejeli od svojih prednikov, a ne znamo ali pa "nimamo časa ali zanimanja", da bi posredovali svojim otrokom.

Lani se je udeležilo občnega zbora 21 oseb, ponovim: 21 oseb! Bog ve, koliko se jih bo pa v nedeljo?

MS

—o—

K Slovenski kapeli v Washingtonu

CLEVELAND, O. — Čestitamo lahko odboru za Slovensko kapelo v Washingtonu za tako lep napredek pri tem lepem in važnem delu. Dodali bi radi par pomislekov, ki se morda še dajo uresničiti:

1. Zakaj ne napis SLOVENIJA, torej z "j" okoli grba, namesto "Slovenia"; ali vsaj nekje naj bo čisto slovenski napis "Slovenija". Naši neslovanski so-Amerikanci se zadnja leta že navajajo na Jugoslavija, Ljubljana itd. in vse pravilno berejo. Zakaj torej ne tudi začeti pisati "Slovenija"? Tudi v biltenih, ki se dobijo iz Slovenije, nima nihče težkoče prebrati, če je še "j" dodan, kjer slovenski pravopis zahteva. Mislimo, da pri tem veliko Slovencev soglaša. Na vsak način so vsi povabljeni, da povedo svoje mnenje.

2. Dobro bi bilo, da bi citati Cankarja, Slomška in Barage bili i v slovenščini i v angleščini, kajti prevod nikoli točno ne pove tega kot originalen tekst. Kdor tega ne verjame, naj samo bere Shakespeare-ja ali Goetheja v prevodu. Nekaj se v prevodu izgubi vedno!

Pri tem bi zopet radi opomnili slovenske centre na "vzhodu", kakor so Cleveland, Chicago, New York, Toronto itd., naj tudi Slovence na zapadu malo bolj upoštevajo, posebno v državah, kot so Kalifornija, Montana, Wyoming, Colorado, Kansas, Arizona ter zahodna Kanada. Če "Vzhod" pozablja na te ljudi slovenskega rodu starejših in mlajših generacij, potem se ni čuditi, če je težko slovensko zavest obdržati med posamezniki in manjšimi slovenskimi naselbinami na zapadu Severne Amerike. Svetovali bi odboru, da če še niso, naj še te Slovence vprašajo za njihovo mnenje, kakor tudi mlajši, v Ameriki rojeni, slovenski rod, tudi tretje in četrte generacije.

Medtem odboru in vsem, ki so pri tem delu pomagali in ki so še vnaprej aktivni v dobrobit slovenstva po celem svetu ter v čast božjo, želimo obilo uspeha še vnaprej in zopet čestitamo k delu, ki je že narejeno.

Dr. Valentin Meršol-ovi

—o—

Rojakom in rojakinjam iz Fairfielda in okolice!

MARIBOR, Slov. — Dovolite mi, prosim, da se potom AD zahvalim vsem za prijetne in lepe urice, ki sem jih preživela med vami. Preveč bi bilo pisanja, da bi se mogla zahvaliti vsakemu posebej, zato sem se obrnila na AD, da to naredim preko nje.

Ni minil dan, da me ne bi kdo vabil. Kljub dolgoletnemu bivanju v Ameriki niste pozabili, da ste Slovenci, Hrvati, niste pozabili na svoj rojstni kraj. Kako prijetno sem se počutila med vami, skoro na najdem besed, ki bi to popisale. Vsem skupaj še enkrat prisrčna hvala za vse, tudi jaz želim vsem mnogo zdravja, sreče in zadovoljstva. Videla sem, kako se radi spominjate nazaj na svoja mlada leta, saj so to res najlepši trenutki.

Iskrena hvala tudi pevskemu zboru pod vodstvom g. Richarda Usa, te njihove melodije mi še danes zvene v ušesih, saj so res zapeli kot slavčki. Želim jim mnogo uspeha in upam, da bodo njih pesmi enkrat posneli na plošče.

Najbolj mi je bila všeč pesem č. g. dr. Jerka Gržinčiča "Ponosni smo fantje slovenske krvi", še bolj sem pa vesela, da sem tega velikega skladatelja mogla osebno pozdraviti v Bridgeportu.

Zahvaljujem se tudi č. g. Roganu, župniku iz New Yorka, ki nas je tako ljubeznivo sprejel na pikniku v New Jerseyju. Videla sem tam, kako se Slovenci zbirajo in kako odmeva njih pesem preko jezera. Počutila sem se res kot doma v Sloveniji.

Srečna se vračam v domovino, ponesla ji bom lep pozdrav od vas vseh. Ostanite zvesti Bogu in narodu naprej ter še enkrat stoteri Bog plačaj vsem!

Vaša hvaležna
Izabela Kotarac

—o—

Prvi slovenski kmetje v euclidski občini

EUCLID, O. — V različnih oblikah so Slovenci prispevali več kakor katerikoli drug narod za zgraditev večje in boljše Amerike.

Odkar so se prvi Slovenci naselili leta 1880 za stalno v Clevelandu, so si preskrbeli zaposlitev v različnih delih v tovarnih, železarnah in livarnah, pa tudi kot zidarji, mizarji in drugi obrtniki. Lotili so se trgovine, odpirali gostilne.

Gospodarstvo Amerike ob začetku 20. stoletja se je naglo spreminjalo. Časi so bili dobri in slabi, menjali so se od leta do leta. Ravno zato je šlo več naših priseljencev obdelovat zemljo, da bi si preskrbeli bolj stalno bodočnost. Eden prvih naseljencev v Euclid Township je bil Joseph Turk. V slabih letih 1893 do 1897 je bil prisiljen prodati lastno trgovino ter se preseliti z družino na St. Clair Ave. blizu Nottingham Rd. Najel je zemljo tudi na Waterloo Rd., kjer je zdaj Browning Crane Co., drugo na East 185 St., kjer sta zdaj Pawnee in Naumann cesti. Imel je konja in krave, kokoši in prašiče. Tako je z družino dobro preživljal težka leta. Ob nedeljah je bilo vedno mnogo obiskov, ko so prihajali iz mesta v prosto naravo.

Drugi pionirji v Euclid Township so bili Lojze Rehar, Mike Jalovec in George Drugovič leta 1903, Anton Hren leta 1905. Ga. Frančiška Hren, znana kot Jernikova mama, je bila babica ter je mnogo Slovencev pripeljala na svet. Mlade mamice so jo zelo vpoševale, ker je mnogokrat prišla ponovno skopat otroka in pospravit po hiši, dokler ni bila mlada mamica sposobna za delo. Krenovi so imeli tudi prostore za piknike, znane kot Jernikove farme, kjer so vsako nedeljo v prosti naravi prepevali in plesali. Glasbeni instrumenti so bili na pihala. Večkrat letno so imeli tudi Sokoli svoje nastope ter pokazali svoje sposobnosti.

Prva leta so se ljudje pripeljali s poulično karo ali s konjičkom, katerega so potem odpregli in spustili, da se je kar sam pasel. Ko je g. Kren umrl, se je poročila ga. Kren z Jožetom Kastelcem leta 1914, ko se je priselil sem iz države Indiana.

Najprej so vodili kmetijo in piknike, pokler jima je bilo mogoče. Edini še živ pionir je g. Anton Logar, ki je kupil parcelo leta 1910 na križišču Ivan Ave. in Nauman Ave., do Krenovega posestva. Imel je vse v sadju, najboljša jabolka, hruške, češplje in drugo. Lastoval je vse do leta 1947; sedaj stoje tam hiše.

Leta 1914 je kupil hišo in več zemlje g. John Marvar, po domače so mu rekli Mozil, bil je gostilničar na Kujper St., sedaj Marquette Ave. G. Marvar je imel stiskalnico za jabolka in grozdje. Istega leta je kupil na Richmond Rd. Lovrenc Petkovšek, gostilničar na Addison Rd., kjer sedaj vodi Birch Bar njegov sin Anton. Leta 1912 so kupili zemljo in hiše g. Steve Trebec, Andy Gerl in John Fabec, vsi na 200. cesti v Euclidu. Ob nedeljah so vsi omenjeni imeli mnogo obiskov prijateljev iz mesta; slišalo se je petje z vseh strani, ko so z veseljem pili rdečega ohajčana, kateri je močil suha grla ter jim pomagal do glasu.

Leta 1920 je kupil večjo posestvo Johan Skufca na Chardon Rd in S.O.M. Center. On je imel gostilno na East 40 St. in Lakeside. Ko so Slovenci začeli bolj pogostoma prihajati v Euclid, so večinoma odpirali druge prostore, kot dvorano Franka Strumbela na Bliss Rd., E. 222 St. potem Gorišek Matije, brata Pintar, Jack in Frank, ki sta dolgo let imela prostore za piknike.

Upam, da se s tem vsaj delno ohranil nekaj spominov mlajših dni. Pisal bom še o slovenskih kmetih v Madisonu, Perryju, Ashtabuli, Genevi, kakor tudi Thompsonu, Leroyju in Chardonu. Imam zbranih čez 100 imen bivših in sedanjih kmetov. Ako more kdo kaj imen prispevati, ga iskreno vabim ter se mu že v naprej zahvalim.

Jacob Strekal

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION
(Act of October 23, 1962; Section 4369, Title 39, United States Code)

1. Date of filing: October 1, 1970.

2. Title of publication: Ameriška Domovina.

3. Frequency of issue: Daily except Saturdays, Sundays, Holidays, and the first week in July.

4. Location of known office of publication (Street, city, county, state, zip code): 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Cuyahoga, Ohio, 44103.

5. Location of the headquarters or general business offices of the publishers (Not printers): 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Cuyahoga, Ohio, 44103.

6. Names and addresses of publisher, editor, and managing editor: Publisher (Name and address): Mary Debevec, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. 44103; Editor (Name and address): Mary Debevec, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. 44103; Managing editor (Name and address): Mary Debevec, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. 44103.

7. The owner is: (If owned by a corporation, its name and address must be stated and also immediately thereunder the names and addresses of stockholders owning or holding 1 percent or more of total amount of stock. If not owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a partnership or other unincorporated firm, its name and address, as well as that of each individual must be given.): Mary Debevec, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. 44103.

8. The known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 percent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities (If there are none, so state): None.

9. Paragraphs 7 and 8 include, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting; also the statements in the two paragraphs show the affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner. Names and addresses of individuals who are stockholders of a corporation which itself is a stockholder or holder of bonds, mortgages or other securities of the publishing corporation have been included in paragraphs 7 and 8 when the interests of such individuals are equivalent to 1 percent or more of the total amount of the stock or securities of the publishing coporation.

10. This item must be completed for all publications except those which do not carry advertising other than the publisher's own and which are named in sections 132.231, 132.232, and 132.233, postal manual (Sections 4355a, 4355b, and 4356 of Title 39, United States Code):

	Average no. copies each issue during preceding 12 months	Single issue nearest to filing date
A. Total No. copies printed (Net press run)	3,023	3,023
B. Paid circulation		
1. Sales through dealers and carriers, street cendors and counter sales	1,052	1,052
2. Mail subscriptions	1,921	1,921
C. Total Paid Circulation:	2,973	2,973
D. Free Distribution (including samples) by mail, carrier or other means	0	0
E. Total distribution (Sum of C and D)	2,973	2,973
F. Office use, left-over, unaccounted, spoiled after printing	50	50
G. Total (Sum of E & F — should equal net press run shown in A)	3,023	3,023

I certify that the statements made by me above are correct and complete.

Signed: MARY DEBEVEC, Mng. Editor
(Signature of editor, publisher, business manager, or owner)

ZADNJA PRAVDA

J. S. BAAR

Od samega razburjenja se je bilo Adamu zameglilo in zavrtelo: Adam je že od nekdaj meril dobro, že v mladih letih ni zgrešila njegova roka, na kar je namerila. Zdaj je bil pomeril v Martinovo glavo. Martin se je nehote in nagonsko sklonil in posoda je letela tako tesno nad njim, da mu je zbila čepico. Za las — in po njem bi bilo. Posoda je priletela tako silno, da se je sesul kos ometa za Martinovo glavo na tla in se je posoda razletela, kakor bi bila voščena. Za posodo se je pognal Adam sam, preskočil prevrnjeno mizo — a tu so že čakali nanj; krčmar in gostje so se ga lotili, ga zgrabili za roke, spodnesli mu noge in Adam se je vil in rval kakor lev v železni kletki. "Pustite me, pustite me na tega lopova, ubijem ga, da bom imel mir! Niti v gostilni mi že ne da pokoja, še tu me zasleduje, ubijem ga, lumpa!" je kričal, da mu je bil glas hripav. Hropel je, oči so se mu zalivale s krvjo, stopile iz očesnic in žarele kakor dva rdeča plamena.

In Martin? Nenaravno mirno je sedel na svojem mestu, spuščal oblačke dima iz ust in se smehljal zlodejsko. Skoro zmagoslavno je gledal, kako so Adama počasi potisnili k vratom, skozi vrata — na cesto. Čul je, kako še zunaj Adam zmerja. Zavriskal bi bil, to bo tožba! Razžaljenje časti, težka žalitev! Lump in lopov mu je rekel, nevarno je grozil, da ga ubije. Pa to, to! Prič ima na izbiro, ne bo mu jih treba iskati, cela krčma je čula. Sedel bo Adam, sedel na hladnem! Treba se je le podvizati in se takoj vrniti k odvetniku...

Adam se je medtem opotekal proti Klenči. Pijan je bil in ni bil pijan. Izpil ga je polič; drugi polič je vrgel Martinu. Ni pijan od piva in vendar maha z rokami. Usta se mu slinijo, obleka mu je vsa v neredu, srajca za vratom razpeta. Kakor pijancu!

"Na cesto so me vrgli, iz krčme so me vrgli," si ponavlja glasno in čuti strašno krivico in sramoto, ki so mu jo prizadeli. Čuti, kako ga je Martin izzval in kako ga potem niso pustili na Martina, marveč postavili na cesto, kakor da je on izzival in ne Martin. Smel in mogel mu je povrniti samo z jezikom, tega mu niso bili zavezali, toda ne z rokami, ni mogel, ker so mu jih držali...

"Kaj sem mu pravzaprav dejal?" se je vpraševal Adam in se spomnil: "Aha, — da je lump in lopov, sem mu rekel! Priče ima, tožil me bo, moram se potruditi, da zmagam." In glej, komaj je pomislil na sodišče, se je namah streznil; umiril se je, nevede si je popravil obleko, zapel srajco in telovnik, korak umeril, zravnal se; v očeh mu je zasijala lokavost...

"Dobrih petnajst let sta si že v laseh, ne bo dobrega konca," so sodili sosedje, ko so zvedeli o prepiru bratov v mestu pri "ščuki". Adam je zaenkrat "spodaj"; Martin je vložil proti njemu. Adam je že dobil pozivnico in odvetnik mu je rekel, da ga nihče ne izreže, da bo moral biti obsojen, če se mu ne posreči dokaz resnice. Toda Adam hoče biti "zgoraj", hoče podati dokaz resnice.

Tri je zjutraj. V Klenči se oglašajo samo petelini: hladna in temna pomladna noč polagoma gasne. V toplih postiljah pod težkimi pernicami počivajo ljudje, počiva gozdar Marušak. Tedaj ga nenadoma prebudi močan udar na okno. "Vstani, France, pa brž v gozd k 'dolgi luži'! Kradejo Ti v tvojem. Če nočeš, grem naravnost k nadgozdarju," je klical znan in neznan glas zunaj pod oknom.

"Vražja svojat!" se je jezil gozdar in brzo vstal, "še izdajati so začeli drug drugega! Kdo pa je bil vendar? Tako znan se mi je zdel glas..." Oblekel se je, urno je obul svoje škornje, vrgel puško na ramo, torbico z naboji okoli vratu, požvizgal psu in stopil na prosto. Ustavil se je in poslušal. Vse tiho! Niti pes ne zalaja, očividno ne čuti nikogar. K "dolgi luži" naj gre? Ali naj uboga? Ustavi se in preudarja. Znana mu je stara zvijača gozdnih tatov: Izvabijo in pošljejo gozdarja in nadgozdarja z lovci na eno stran, da morejo krasti na drugi. Hlad bližajočega se jutra je stresel gozdarja. Zapalil si je še pipo, in hajdi na slepo srečo v klanec in gozd. Vsak kamen na poti mu je znan. Varno in tiho je prehodil kmetsko šumo, preskočil jarek in že je v graščinskem gozdu, kjer se čuti kakor doma. Po stezici se spusti po revirju doli k "dolgi luži", pes stopa tik ob njem, obilna in mrzla je rosa. Gozdarja zebe v roke, toda tolaži se, da bo dan lep... Mili gozdni petelinček, sloka, je plaho pozdravil z nežnim "fiju, bližajoče se jutro. Drugi ptiči se oglašajo šele za njo; nebo se jasni, tema se redči, jutranji svit že pada po seči gozdarju na pot. V otrepani rosi na travi in na mahu opaža gozdar sled zajca in srne; mož oprezuje z očmi in ušesi po zraku, ne bi li zaslišal glasu ali česa zapazil. Kar se ustavi pes in dvigne prvo desno tačico. Kaj bi bilo? Tudi gozdar se ustavi in posluškuje. Zdi se mu, da čuje tenak, oster zvok ročne žage. "Pa le ni lagal," zarobanti gozdar, pokliče psa in se kakor tat pomiče naprej. Glas je vedno močnejši, prav gotovo, to poje žaga! Gozdar sname puško dvocevko z rame, jo vzame v roke, se plazi naprej od drevesa do drevesa, se skriva za debli in vidi... Prav pri tleh žaga tat krasno smrečico v najlepši rasti. Večna škoda, uničiti ji življenje v cvetu mladosti. Mogoče stoji drevesce dvajset let, dalj gotovo ne, pa bi lahko rastla petkrat dvajset let in bi se še ne preživela, še ne bi dorastla. Kdo je zločinec, ki krade mlademu in zdravemu deblu življenje? V tem je zahreščalo, tat je odskočil, smreka se je nagnila, kakor da je močen veter potegnil, njen vrh se je nagnil, in z glasnim šumom je padla mehko na bližnje mlado grmovje. Ko je tat odskočil, ga je pozdar spoznal.

"Tak ti si to, lump!" je zaklical. Pes je zalajal naglas in Martin Porazil je dvignil sekiro kakor v obrambo.

"Sekiro iz rok!" je ukazal gozdar in položil prst na petelina, da je zaškripal.

"Lej, lej, svoj lastni gozd je prodal, denar je zatožaril, potem pa gre in krade!"

"Trebež imam kupljen v graščinskem; posekal sem samo smrečico; zavoljo enega drevesca vendar ne bo precej taka reč."

"To ni eno drevesce! Že peto si posekal."

(Dalje prihodnjič)

Porast katoličanov na Nizozemskem

Nizozemski katoliški socialni institut je objavil, da se je od leta 1956 pomnožilo število katoličanov v državi za en milijon. Tako je od 13 milijonov prebivalcev Nizozemske zdaj 5 milijonov 200,000 katoličanov.

Isto poročilo omenja, da je pa redno obiskovanje nedeljske božje službe v zadnjih štirih letih padlo za 10 odstotkov. Leta 1969 je npr. obiskovalo le 51.5 odstotkov katoličanov vsako nedeljo službo božjo.

OB SMRTI FRANCETA BEVKA

TRST, It. — France Bevk je živel in delal v Gorici skoraj ves čas med obema vojnama. Kot pesnik in pisatelj se je oglašal že poprej v raznih listih. Ko ga je sprejel Izidor Cankar med dominsvetovce, mu je dal pečat književnika na neki nadpovprečni višini. Brž ko je prišel v Gorico, je prevzel uredništvo Mladike, ki jo je izdajalo Katoliško tiskovno društvo od aprila 1920 dalje. Bevk je uredil drugi in tretji letnik; iz nje je naredil lep družinski in leposlovni list. Z Mladiko je ostal v zvezi tudi, ko se je z januarjem 1923 preselila v Slovenijo. Pozneje je delal v uredništvu drugih listov. Od leta 1926 dalje pa je živel kot pisatelj. Neposredno po kapitulaciji Italije v septembru 1943 je odšel iz ječe med partizane. Postal je predsednik primorskega narodno-osvobodilnega odbora.

Ob njegovi smrti se mi spomin vrača v tista mračna leta, katera smo preživljali v dušljivem ozračju morečega fišističnega pritiska. Režim si je bil postavil kot najvažnejšo državno nalogo ob meji to, da izbriše Slovence z narodnostnega zemljevida teh ozemelj. Z Bevkom smo se srečavali pogosto. Sestajali smo se v kavarni na Travniku, brali zlasti inozemske časopise, ki so še smeli prihajati, igrali šah ter se razgovarjali o vsem, kar je zbujalo pozornost v javnem življenju, posebno o literaturi. Stalni člani tiste nevezane družbe so bili poleg Bevka še Janko Kralj, Polde Kemperle, inž. Jože Rustja, Lojze Bratuž in še ta ali oni. Do leta 1929, ko je odšel v Slovenijo, je zahajal v isto kavarno tudi zdravnik dr. Lojz Kraigher, pisatelj starejšega rodu, ki pa se ni veliko družil z nami. Stalni člani! Seveda, kadar ni bil kdo zaprt ali na letovanju na kakem pustem sredozemskem otoku ali pod strogim policijskim nadzorstvom zaradi katerega ni smel v javne lokale. Janko Kralj je preživel vsaj pol leta na Lipari; pozneje se je moral umakniti iz Gorice. Bevk je bil večkrat zaprt, konfiniran in pod policijskim nadzorstvom. Lojze Bratuž je bil zaprt, pod policijskim nadzorstvom in končno so ga škvadristi zastrupili. Kemperle je bil večkrat obsojen in zaprt. Sredi novembra 1928 je prefektura ustavila Goriško stražo, kateri je bil Polde odgovorni urednik. Popoldne je pri Zlatem jelenu sedel v avto, da bi šel na deželo med znance, kot je bila njegova vsakotedenska navada. Pri Sv. Luciji je policija avto ustavila in preiskala. Našla je tovor municije in bomb. Kdo jih je naložil? Jasno, da nihče drugi kot slovenski časnikar Polde Kemperle. Tako je romal v zapore v Gorici in Rimu. Medtem pa je bila policija obveščena, da Kemperle nima nič pri stvari. Tista municija je šla proti meji in morda pozneje po drugi poti prišla tudi čez mejo po naročilu Pavelićevih ustašev za njihove oddelke na Hrvaškem. Polde Kemperle, ki ni bil prav nič podoben človeku z bombami, je zaradi njih presedel sedem ali osem mesecev v raznih ječah.

V glavnem je bila to družba, ki je ostala na terenu še potem, ko so bili mnogi že obupali in se umaknili čez mejo v mirnejše podnebje. Vsi smo bili prepričani, da je doma kljub vsemu še prilika za narodno delo, da nekulturne razmere ne morejo večno trajati in da se bodo vremena končno zjasnila tudi nam. Upanje nas je držalo pokonci.

Bevkovo leposlovno delo je težko spraviti pod enotno literarno signaturo, to pa ne zato, ker se je razvijal kot vsak pisatelj, ki samostojno gleda na svet in življenje, temveč zato, ker je istočasno pisal dela, ki jih literarni kritiki pripisujejo zelo različnim, ako ne celo med seboj si nasprotnim smerem, na pr. romane iz visokega srednjega veka in iz pokvarjene sodobne meščanske ali kmečke družbe. Pisal je za mladino, a tudi lepe legende, prepojene z versko mistiko. Omenim naj legendo Poslednja tolažba iz idrijskega rudnika, kjer je nekdaj zasulo skupino rudarjev. Prosili so zaščitnico rudarjev sv. Barbaro, naj jim pomaga. In prinesla jim je sveto popotnico. Ko je pripravljal zbirko legend, sem ga opozoril na ta motiv, ki ga je upodobil Langus na veliki sliki za glavnem oltarjem stare cerkve sv. Barbare v Idriji, ki je ni več. Iz dveh, treh skopih stavkov je napisal versko močno občuteno legendo, ki se še danes lepo bere.

Napisal je veliko, bibliografi naštevajo nad 150 knjig. Zaradi tega bi še ne bil znamenit, kajti mnogopisnost sama na sebi še ni veličina. Toda v množici del jih je nekaj, katera bodo Slovenci brali še čez mnoga leta. Ena takih je Kaplan Martin Čedermac, roman zapuščenosti in trpljenja v Slovenski Benečiji. Ta zgodba je resnična. Državna oblast je prepovedala rabo slovenskega jezika v cerkvi in cerkvena gosposka se tej krivici ni uprla. To je bridko zadelo vse. Roman sem bral v rokopisu. Takoj sem videl, da se je pisatelj v tem delu dvignil visoko nad do sedaj doseženo umetniško raven. Delo z izrazito narodno etiko je ob izidu odmevalo v vseh slovenskih dušah; odmev do danes ni utihnil. Krivico narodnega zatiranja je Bevk s tem delom postavil na dnevni red vse slovenske javnosti.

Še z neko drugo knjigo je sicer nehote zapustil neminljiv dokument fašističnega zatiranja. Goriška matica je v decembru poslala v predhodno cenzuro njegovo povest Mrtvi se vračajo. Oblast jo je mrcvarila 11 mesecev. Dovoljena je bila šele v novembru 1936, a na naslovni strani je natisnjen italijanski naslov I morti ritornano in v oklepaju z manjšimi črkami slovenski naslov. Slovensko knjigo je cenzura hotela ponižati, a je sebi izstavila spričevalo duševne revščine in drobne birokratske zlobe.

V juniju 1940 so Bevka spet zaprli in internirali. Nisva se več videla. Vojna nas je zanesla na nasprotne bregove.

Anton Kacin,
(Kat. glas, 24. sept. 70)

IZ NEKDANJIH DNI — Slika je iz leta 1877 in kaže moža, ki popravlja sedež stola, pletenega iz viter, v Londonu na Angleškem.

TONY KRISTAVNIK
PAINTING AND DECORATING
Telephone: 946-8436

Evropa zopet v strahu pred ameriškim umikom

NAPOLI, It. — Predsednik ZDA Nixon je tekom svojega razgovora s poslaniki ZDA iz 13 držav in nato z vodniki poveljstva NATO za južno Evropo videl, kako je Evropa, kako so ameriški zavezniki v Evropi zopet v strahu in negotovosti, da se ZDA le še utegnejo v bližnji bodočnosti odločiti za umik iz Evrope v smislu Nixonove doktrine, ki je bila objavljena lani julija na otoku Gvamu v Tihem oceanu.

Vsi glasovi o pomiritvi Evrope, o popuščanju napetosti, o koncu hladne vojne ne nudijo nikomur tiste opore in gotovosti, ki jo čutijo v svobodni Evropi ob navzočnosti ameriških oboroženih sil, pa naj tudi od časa do časa zabavljajo nad njimi in celo protestirajo proti njihovi navzočnosti. Največji strah pred ameriškim umikom imajo v Nemčiji, ki je neposredna soseda sovjetskega bloka držav in brez mirovnih pogodb z njimi.

Predsednik Nixon je zato včeraj v glavnem stanu v Napoliju posebej popdaril pomen NATO, njegovo koristnost in nujnost za vse člane ter te zagotovil, da bodo ZDA ostale njegov bistveni del, kot so bile v preteklosti. Z ozirom na kritičen položaj na Srednjem vzhodu sta strnjenost in pripravljenost NATO sil v tem času prav posebno važni, je dejal predsednik ZDA vojaškim vodnikom NATO za južno Evropo.

Moskva tvega SALT

CLEVELAND, O. — Ni ravno prijetna novica, da Moskva pripravlja na južni kubanski obali novo vojaško luko za svoje podmornice. Luke same po sebi ni mogoče smatrati za napadalno orožje, kajti vsaka podmornica se lahko poda na visoko morje in od tam strelja na našo deželo, toda nevarna je pa le. Luka namreč lahko služi za oporišče, kjer se podmornice zalagajo s hrano, raketami in vsem, kar rabijo za akcije.

Naša narodna obramba je priznala, da nima še vseh podatkov, ki bi opozarjali na tako nevarnost, kot je grozila l. 1962, vlada ZDA vendarle že sedaj opozarja Moskvo, da bo smatrala zadevo za izredno resno, kot jo je pod Kennedyjem leta 1962.

Kar manjkajo točna poročila, ne smemo dolžiti tudi Sovjetske zveze za stvari, ki jih še ne vemo. Zdi se nam izredno čudno, da pride Kremlju sploh na misel, da se peča s takimi načrti. Saj mora dobro vedeti, da bi rdeče pobarvana luka na kubanski južni obali verjetno pomenila konec pogajanj SALT. Če mislijo v Moskvi, da je luka v Cienfuegos-u zanje več vredna kot pogodba SALT, potem je bolje, da to zvemo čim preje, da ne bomo doživeli nobenega razočaranja.

Sihanukovi diplomatje opazujejo pariško konferenco

PARIZ, Fr. — Nenadoma so se pojavili v Parizu delegatje kambodžanskega princa Sihanuka, da opazujejo potek zasedanj. Zanje se diplomatski svet v Parizu ne meni dosti. So pa diplomatje, ki pravijo, da mora prihod te delegacije vendarle nekaj pomeniti. Ali Sihanuk res misli, da bo konferenca kaj pripomogla k miru na Indokitajskem?

Ali je prišla nabirat podatke za kitajsko zunanjo politiko ki noče biti odvisna le od poročil severnovietnamske vlade? Ali pa bi delegacija poskusila, da vplete v razgovore tudi obravnavanje usode sedanjega kambodžanskega režima? Vse bo seveda odvisno od tega, ali bosta severnovietnamska delegacija in delegacija južnovietnamske partizanske vlade sploh hotela imeti kaj stika s Sihanukovimi zaupniki...

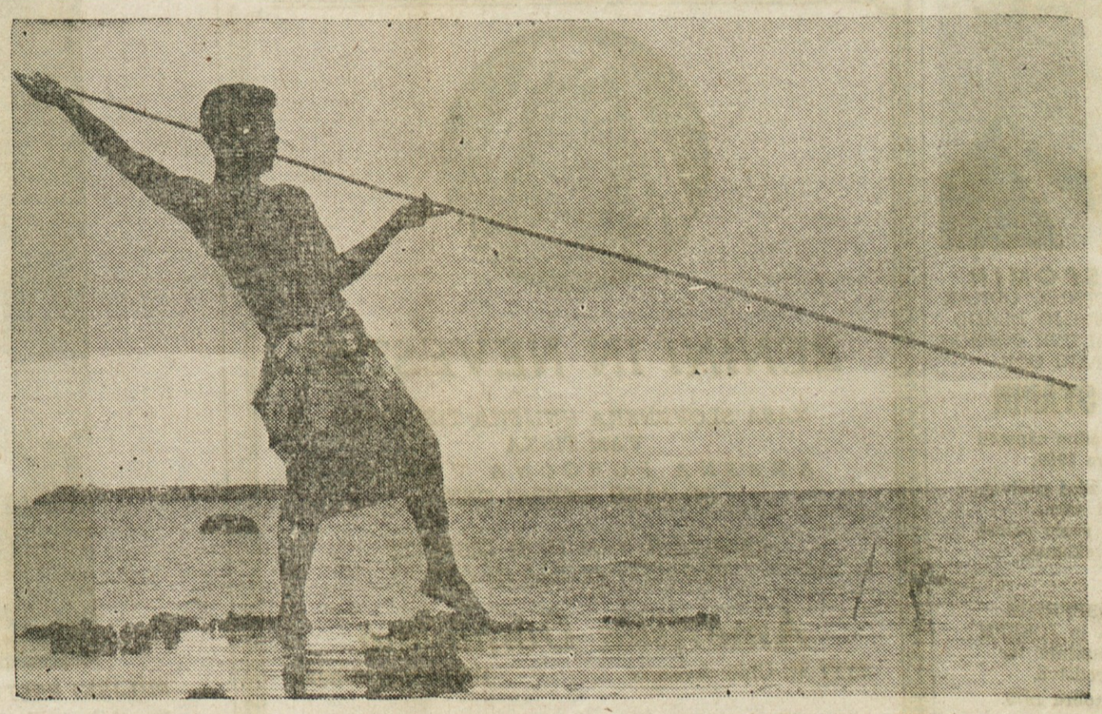

PO STAREM — Ribiči na otočju Fidži love ribe ponekod še po starem. Tale mladi ribič hoče zadeti ribo s kopjem, kot so to delali njegovi očetje, dedje in pradedje. Za to je treba ne le spretnosti, ampak tudi brzine in nagle precene položaja.

Ženske dobijo delo

Delo za žensko
Iščemo žensko, ki bi stanovala pri nas in skrbela za starejšo žensko. Kličite IV 1-7906.
—(189)

MALI OGLASI

V Euclidu
Dobro zgrajena veneer zidana hiša, polna klet, dvojna garaža, v fari sv. Viljema. Morate ogledati. Lastnik RE 1-8937.
(x)

V najem
Oddamo 6-sobno stanovanje, zgoraj, odraslim, vse na novo dekorirano. Vpraša se na 978 E. 78 St. HE 1-5530.
(29, 1 okt)

Rojaki pozor!
Izvršujem splošna zidarska in mizarska dela, tudi pleskanje. Poceni in dobro. Kličite:
881-5439
—(25,1,2 okt)

Carst Memorials
Kraška kamnoseška obrt
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV
15425 Waterloo Rd. 481-2237

For Sale
Brick half duplex, 5 rooms, half garage, on E. 250 St., near Lake Shore Blvd. Call RE 1-9083.
(191)

V najem
Oddam lepo, veliko spalno sobo moškemu na 6916 Hecker Ave. Tel. UT 1-3955.
(190)

Išče stanovanje
Ženska z odraslim sinom išče 4-sobno stanovanje v St. Clairski naselbini. Kličite 361-6930.

2 hiši naprodaj
Ena zidana, 5 stanovanj in trgovina, ena lesena dvodružinska, na enem lotu, nove kopalnice. Najemnina $420. Se ogleda vsak čas. Na 1190 E. 61 St. tel.: 361-5565.
—(190)

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

"Saj veš, kako malo potrebujem," pravi starec.

"O moj Bog, moj Bog! Oprosti mi!" vsklikne Edmond in se vrže staremu možu pred noge.

"Kaj vendar počneš?"

"Ah, ti si mi raztrgal srce!"

"Bah, ti si tukaj," pravi starec smehljaje; "zdaj je vse pozabljeno, vse dobro."

"Da, jaz sem tukaj," pravi mladi mož, "jaz sem tukaj z lepim upanjem in z nekaj denarjem. Vzemi, oče" pravi, "vzemi in daj si hitro kaj prinesti!"

In pri teh besedah izprazni svojo mošnjo na mizo: kakih dvanajst zlatov, pet ali šest novcev po pet frankov in celo množico drobiža.

Obraz starega Dantesa se razjasni.

"Zakaj to?" pravi.

"Za me vendar... za te... za naju!... Vzemi, kupi si nekaj zaloge, bodi srečen, jutri dobiva več!"

"Počasi, počasi," pravi starec smehljaje. "S tvojim dovoljenjem se poslužim tvoje mošnje na zelo zmeren način; če bi kupil preveč stvarij naenkrat, bi mislili, da sem moral počakati tebe, da si jih morem omisliti."

"Stori, kakor hočeš; toda pred vsem drugim si najmi deklo, oče; jaz ne morem več trpeti, da bi bil ti sam. S seboj imam vtihotapljeno kavo in izboren tabak. Jutri ju dobiš. Toda pst, nekdo prihaja!"

"Caderousse je, ki je pač izvedel za tvoj prihod in brezdvomno prihaja, da ti izrazi svoje veselje nad srečnim povratkom."

"Prav, to je tudi nekdo, ki nosi na svojih ustnicah med, a misli v svojem srcu drugače," zamrma Edmond.

"Toda to nič ne dene. Sosed je, ki nama je bil uslužen. Naj je dobrodošel."

V trenutku, ko konča Edmond svoje besede, ki jih je govoril po tihem, se res prikaže med vrati črni, bradati obraz soseda Caderoussea. To je bil pet do šestindvajsetleten mož, drže v roki kos sukna, iz katerega je hotel kot krojač pravkar vrezati našive za neko suknjo.

"Ej, ali ste se srečno vrnili, Edmond?" pravi z marseilleskim naglasom in surovim smehljajem, pri katerem so se kazali njegovi zobje, beli kakor slonova kost.

"Kakor vidite, sosed Caderousse, in pripravljen sem, biti vam uslužen na kakoršenkoli način," odvrne Dantes, le slabo zakrivaje svojo hladnost s ponudbo uslužnosti.

"Hvala, hvala, k sreči ničesar ne potrebujem, in večkrat se dobijo drugi, ki jim je treba moje pomoči." — Dantes se zgane. — "Tega ne pravim tebi, dečko; posodil sem ti denar, ti si mi ga zopet vrnil, to se med dobrimi sosedi zgodi lahko, in pobotana sva."

"Človek ni nikdar brez dolga nasproti onim, ki so mu bili uslužni," pravi Dantes, "kajti če jim nismo več dolžni denarja, smo jim vendar dolžni hvaležnost.

"Zakaj govoriti o tem! Kar je preteklo, je preteklo. Govorimo raje o tvoji srečni vrnitvi, dečko! Šel sem torej v pristanišče, da se preskrbim z vtihotapljenim suknom, ko zagledam prijatelja Danglarsa."

'Ti v Marseillesu?'

'Da, da, ves kakor sem,' mi odvrne.

'Menil sem, da si v Smirni.'

'Morebiti sem bil, ker prihajam od tam.'

'In kje je vrli dečko Edmond?'

'Kje drugje vendar, kakor pri svojem očetu,' odvrne Danglars.

"In takoj sem prišel semkaj," nadaljuje Caderousse, "da morem doživeti veselje in stisniti prijateljevo roko."

"Ta dobri Caderousse," pravi starec. "Tako naju ljubi."

"Gotovo vaju ljubim in čislam, kajti pošteni ljudje so redki! Toda zdi se mi, da si se vrnil bogat, dečko?" nadaljuje krojač, oziraje se po strani na kup zlata in srebra, ki ga je stresel Dantes na mizo.

Mladi mož opazi izraz poželjivosti, v kateri so žarele črne sosedove oči.

"Ej, moj Bog," pravi nemarno, ta denar ni moj; izrazil sem svojemu očetu skrb, da bi mu bilo tekom moje odsotnosti česa nedostajalo, in da me pomiri, je izpraznil na mizo svojo mošnjo. Torej, oče," nadaljuje Dantes, "spravi denar zopet v svojo mošnjo, če ga morda ne potrebuje sosed Caderousse, kajti v tem slučaju mu je na razpolago."

"Ne, ne dečko," pravi Caderousse, "jaz ne potrebujem ničesar, hvala Bogu; stan preredi človeka; obdrži svoj denar, obdrži, človek ga nima nikdar preveč; vendar sem ti prav hvaležen za tvojo ponudbo, kakor če bi bil denar rabil."

"Zgodilo se je iz dobre volje," pravi Dantes.

"O tem ne dvomim. Ti se torej izborno razumeš z gospodom Morrelom, ti ptiček?"

"Gospod Morrel je bil napram meni vedno zelo dobrotljiv" odvrne Dantes.

"V tem slučaju nimaš prav, da si odklonil njegovo povabilo na obed."

"Kako, da si odklonil njegovo povabilo na obed?" pravi stari Dantes. "Ali te je povabil na obed?"

"Da, oče," odvrne Edmond in se nasmehne vsled začudenja, katero je vzbudila pri očetu njemu izkazana visoka čast.

"In zakaj si vendar odklonil, sin?" vpraša starec.

"Da sem mogel preje videti tebe, oče moj," odvrne mladi mo; "tako sem te želel videti."

"To pa dobrega gospoda Morrela lahko razžali," odvrne Caderousse; "in če hoče postati človek kapitan, ni prav, če razžali svojega gospodarja."

"Razložil sem mu vzrok, zakaj odklanjam," odvrne Dantes, "in upam, da me je razumel."

"Ah, če hoče postati človek kapitan, se mora svojemu pokrovitelju nekoliko dobrikati."

"Upam, da postanem kapitan brez tega," odvrne Dantes.

"Tem bolje, tem bolje; to bode veselje za vse stare prijatelje. InI tu doli, za gradom Saint-Nicolas, vem za neko dekle, ki s tem tudi ne hode nezadovoljna."

"Mercedes?" pravi starec.

"Da, oče," odvrne Dantes; "in zdaj, ko sem te videl in vem, da ti gre dobro in imaš vse, česar potrebuješ, te prosim, da mi dovoliš, obiskati Katalonce."

"Pojdi, dete, pojdi," pravi stari Dantes, "in naj te blagoslovi Bog s tvojo ženo, kakor je blagoslovil mene z mojim sinom!"

"Z njegovo ženo!" pravi Caderousse. "Kako se prenagljate, oče Dantes! Kakor se mi zdi, še ni njegova žena."

"Ne; toda, kakor vse kaže," odvrne Edmond, "ne bode trajalo več dolgo, da postane."

"Ej, dečko," pravi Caderousse, "prav imaš, da podvizaš."

"Zakaj vendar?"

"Ker je Mercedes lepo dekle in lepo dekle ima vedno dosti častilcev; zlasti ta, ta, jih ima kar na ducate."

"Resnično," pravi Edmond s smehljajem, ki pa ne more prikriti popolnoma lahkega nemira.

"O, da," odvrne Caderousse, "in celo dobre partije; "toda ne boj se, ti postaneš kapitan in boš imel gotovo prednost!"

"To se pravi," odgovori Dantes s smehljajem, ki razodeva vedno večji nemir, "če bi ne postal kapitan..."

"Eh, eh!" pravi Caderousse.

"No, no," pravi mladi mož, "jaz imam o ženskih v splošnem boljše mnenje kakor vi, in zlasti o Mercedi sem prepričan, da mi ostane zvesta, če postanem kapitan ali ne."

(Dalje prihodnjič)

—o—

Povejte oglaševalcem, da ste videli njihov oglas v Ameriški Domovini!

EUROPA TRAVEL SERVICE

759 East 185. Street, Cleveland, Ohio 44119

POTOVANJA V DOMOVINO in prihod SVOJCEV V AMERIKO PREVOZ Z LETALI IN LADJAMI PO VSEM SVETU

Vam točno po Vaših željah oksrbimo in uredimo najboljše zveze.

Poslujemo v našem domačem in tudi drugih evropskih jezikih. **JEROME A. BRENTAR**

EUCLID POULTRY

V zalogi imamo vedno očiščene piščance, na kose zrezane, popolnoma sveža jajca ter vseh vrst perutnino. Pridite in si izberite!

HOWARD BAKER

549 EAST 185 STREET, EUCLID **KE 1-8187**

JOS. ZELE IN SINOVI

POGREBNI ZAVOD

6502 ST. CLAIR AVENUE **Tel.: ENdicott 1-0583**

COLLINWOODSKI URAD

452 E. 152nd STREET **Tel.: IVanhoe 1-3118**

Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago

Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z žalostjo v svojem srcu naznanjam vsem prijateljem in znancem, da je nenadoma preminul moj dragi oče

Jakob Fister

Zatisnil je svoje oči na dan 14. septembra 1970 leta. Rojen je bil v Sloveniji 26. julija 1898 v Vrblenju pri Ljubljani.

Pogreb se je vršil 16. septembra 1970 iz pogrebnega zavoda Jelenc v cerkev sv. Janeza Evangelista, kjer je Father Claude Okorn daroval za pokoj njegove duše sv. mašo zadušnico.

Potem pa smo pokojnika prepeljali na pokopališče Mt. Olivet in ga tam položili k večnemu počitku.

S tem se iskreno zahvalim Father Claude Okornu za darovano sv. mašo, za opravljene molitve v pogrebnem zavodu in za spremstvo na pokopališče.

Najlepša zahvala družini Modic, ki mi je v tako težkem trenutku stala ob strani. Prisrčna jim zahvala.

Prisrčna zahvala vsem, ki so darovali lepo cvetje, darovali za sv. maše, ga prišli kropit in molit ob njegovi krsti, ter vsem, ki so mi izrazili sožalje in ga spremili na pokopališče.

Na tem mestu se želim prav lepo zahvaliti vsem nosilcem krste.

Hvala osebju pogrebnega zavoda Jelenc za lepo urejen pogreb. Poslala sem zahvalne kartice vsem, ki sem imela njih naslove, če pa kdo moje karte ni prejel, naj mi oprosti in naj s to javno zahvalo prejme mojo globoko hvaležnost.

Dragi oče! Počivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška zemlja. Spominjala se Te bom vedno v mislih in molitvah.

Žalujoči:

hčerka MARIJA v Milwaukeeju,
žena MARIJA, sinova FRANC in IVAN, hčerka IVANKA,
bratje in sestre ter ostalo sorodstvo, vsi v Sloveniji.

Waukegan, Illinois, 1. oktobra 1970.

ŽENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA VAM TISKA KRASNA POROČNA VABILA PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue **HEnderson 1-0628**

V BLAG SPOMIN

OB PRVI OBLETNICI, ODKAR JE IZDIHNIL SVOJO BLAGO DUŠO NAŠ LJUBLJENI SOPROG, OČE IN STARI OČE

FRANK STARIN

ki nas je za vedno zapustil 1. oktobra 1969.

V miru božjem zdaj počivaj,
dragi, nepozabni nam,
v nebesih večno srečo uživaj
do snidenja na vekomaj.

Žalujoči::

soproga JOSEPHINE
sinova FRANK in JOSEPH
vnuki in vnukinje ter
ostalo sorodstvo.

Cleveland, O. 1. oktobra 1970.

NAROČITE SI

DNEVNIK

AMERIŠKO DOMOVINO

NAJVEČJI

SLOVENSKI

DNEVNIK

NAROČAJTE

TISKOVINE PRI

AMERIŠKI DOMOVINI

PULJSKI FESTIVAL — V Pulju v Istri imajo vsako leto filmski festival, katerega obišče obilo tujih gostov. Na sliki imamo sliko stare rimske arene v Pulju, razsvetljeno od umetnega ognja tekom festivala.